

blot var i 1842, men længe efter; thi det er ikke mere end 7 Aar siden, at det blev afflaffet i Frankrig, hvor man havde gjort meget stor arbeide Dpoffrelser og var temmelig enig om Systemets heldige Resultat. Det blev afflaffet ved et Magtsprog, eller som man kalder det et Decret, uden at Noget af dem, hos hvem man kunde vente Raad og Veiledning, vare hørte, jeg mener de saakaldte Departementalraad, og ikke fordi man fandt det uhensigtsmæssigt, men paa Grund af de store Bekostninger, det medførte. Jeg troer forøvrigt ikke, at den franske Nation hører til de theoretiserende, men snarere til de reent praktiske, og dog har Systemet der fundet fuld Anerkjendelse; thi i 1838, da der blev spurgt Departementalraadene om deres Mening, erklærede af de 86 Departementer 72 sig ubetinget for Systemet, 13 gavede et ubetingende Svar og kun et eneste erklærede sig derimod. Det er en theoretisk-philantropisk Betragtning, der ligger til Grund for dette System; har den ærede Rigsdagsmand sagt, men jeg troer i det Hele taget, at enhver Handling maa først have en theoretisk og fornuftig Grund; førend den kan gaae over til Praxis, og saameget er anerkjendt, at den Praxis, som man tidligere har tilegnet sig ved det gamle Fængselsystem med den fuldstændige Samværen, var noget af det Sletteste, man har havt. Jeg troer, at et Recidiv eller Tilbagefald vil indtræffe langt sjeldnere blandt dem, der have gennemgaaet en længere eller kortere Tid i et Cellefængsel end i ethvert andet Fængsel; de have Intet at længes efter, hvormod man har seet, at Fanger fra andre Fængsler have ligesom længtes efter at komme tilbage til de gamle Venner og den gamle Omgang i Fængslet. Den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) udtrede, at man havde undertiden taget større Forbrødere ud af Cellefængslerne og bragt dem sammen med andre Fanger, for at vænne dem til at leve sammen med andre Mennesker. Jeg skal indrømme, at det vistnok er en stor Vinding, saasnart man, førend Fangeren udgaaer fra det strenge Isoleringsystem i Fængslet, hvor han har været afflaaret fra Omgang med sine Medmennesker, vænner ham til at omgaaes med Andre, men den ærede Rigsdagsmand

sagde, at man havde taget dem ud af Cellerne, men netop deri troer jeg, at der er indirekte fremført det Moment til Fordeel for Cellerne; thi havde man ikke troet, at disse Fanger i det isolerede Fængsel vare undergaaede en Forandring til det Bedre, hvad Sindelag og Tænkning angik, vilde man neppe have prøvet derpaa.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved:

- 1) Forslag af Udvalgets Fleertal (Bessen, Kayser, Müllen og Rosenørn) til en ny § 1:

Til Ombygning af Straffeanstalten i Viborg, saaledes at denne indrettes for 400 Mandsfanger med 50 Dagceller, 190 Natceller og sættes Soverum for 160 Fanger, bevilges en Sum af indtil 116,935 Rb. til Udgift i Finantsaaret 1861—62. Endvidere bevilges til Udgift i samme Aar en Sum af indtil 1650 Rb. til Indretning af sættes Soverum for 50 Mandsfanger i Tugthuset ved Horsens, saa at der i denne Straffeanstalt kan optages 500 Mandsfanger.

Forfattedes ved den første, paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning med 38 Stemmer mod 35 og ved et paafølgende Navneopraab, som det af nedenstaaende Liste vil erfares, med 43 Stemmer mod 39.

Ja. Hage, N.; Hage, H.; Høgsbro; Jagd; Bessen; Bessen; Kayser; Kinch; Klee; Klein; Knudsen; Ksoeb; Krogh; Larsen, L. C.; Bier; Lindahl; Lybhe; Madsen; Müllen; Neergaard; Petersen, C.; Petersen, H. M.; Qvistgaard; Rosenørn; Scherfig; Schiern; Schovelin; Termaansen; Thune; Warming; Albertsen; Andersen, N. (Dense N. 4.); Bøch; la Cour; Dam; Fallesen; Feddersen; Fønnesbech; Gad.

Nei. Kratberg; Barfod; Gomarb; Hansen, H. S.; Hansen, L.; Hansen, N. P.; Høst; Herk;